

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze v senátě složeném z předsedy JUDr. Robert Fremr a soudců JUDr. Jiřího Lněničky a JUDr. Petra Smrže projednal ve veřejném zasedání konaném dne 9. února 2022 odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] a odvolání jeho družky [jméno] [jméno] [příjmení] proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. listopadu 2021, č. j. 73 T 8/2021-1164 a rozhodl

takto:

- I. Z podnětu obou odvolání se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. c), odst. 2 trestního řádu částečně zrušuje, a to ve výroku o vině pod bodem II., jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem týrání zvířat podle § 303 odst. 1, odst. 3 písm. b), c) trestního zákoníku, ve výroku o trestu a ve výroku o uložení ochranného léčení.
- II. Podle § 259 odst. 3 písm. a) trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovanému [jméno] [příjmení],

narozenému [datum] v [obec], trvale bytem [adresa], nyní ve vazbě ve Vazební věznici Praha – Pankrác,

se ukládá

za zvlášť závažný zločin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek nezměněn, podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení protialkoholní v ústavní formě.

- III. Podle § 226 písm. a) trestního řádu se obžalovaný [jméno] [příjmení]

zprošťuje obžaloby pro skutek, že

dne [datum] v blíže nezjištěné době od 10:23 hodin do 13:30 hodin v [obec a číslo] - [část obce], ul. [ulice] [číslo] ve 2. patře panelového domu, v bytě [číslo] kde v té době žil společně se [jméno] [jméno] [příjmení], narozenou [datum], v podnapilém stavu usmrtil fenu rasy německý pinč jménem "Žofie", evidovanou pod č. čipu [číslo], a to tak, že ji uzavřel v automatické myčce nádobí a zřejmě spustil jeden z mycích programů, čímž ji usmrtil a následně se mrtvého těla feny zbavil neznámým způsobem, přičemž není přesně známo, zda zemřela v důsledku popálení, udušení nebo udušení z utopení, nicméně je zřejmé, že před smrtí jí jednáním obžalovaného byla způsobena déle trvající utrpení,

čímž měl spáchat zločin týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm.b), c) trestního zákoníku.

Odůvodnění:

A. Napadený rozsudek

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12. listopadu 2021, č.j. 73T 8/2021-1164 byl obžalovaný uznán vinným pod bodem I. výroku o vině zvláště závažným zločinem opilství podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku.

2. Toho se podle výroku rozsudku dopustil tím, že, poté co pravidelně po dobu téměř šesti let v různé intenzitě požíval alkoholické nápoje, při běžné konzumaci cca deset piv za den, v některých případech v množství až třicet piv nebo až dva litry vodky či až šest litrů vína za den, a nejméně od svých jedenácti let do blíže neurčené doby užíval toluen, nejméně od svých patnácti let do současné doby příležitostně kouřil marihuanu, v minulosti taktéž užíval pervitin, opioidy a benzodiazepiny, kdy jako letitý konzument znal vliv jejich účinných látek i alkoholu na svoji psychiku a byl o účincích těchto látek také poučen v průběhu opakovaných protialkoholních a protitoxikomanických léčení, která absolvoval v letech 2013 až 2020 v psychiatrické nemocnici v [obec], v nemocnici v [obec], v psychiatrické nemocnici v [obec], v psychiatrické nemocnici v [část obce] a v psychiatrické léčebně v [anonymizována dvě slova], kdy však léčbu nikdy nedokončil a přesto, že byl schopen abstinence, nadále užíval přinejmenším alkohol a vědomě tak zanedbal doporučenou léčbu, jejíž součástí byl i pokyn vyhýbat se extrémní konzumaci alkoholu následovanou abstinencí, přičemž byl srozuměn s tím, že náhlý prudký pokles hladiny alkoholu v krvi může způsobit delirium tremens v důsledku syndromu z odnětí, přičemž tento stav může vyvolat toxickou psychózu, kdy s takovým stavem se obžalovaný již v minulosti opakovaně setkal, přičemž naposledy byl o nutnosti zdržet se užívání alkoholu poučen dne [datum] v rámci hospitalizace v [anonymizováno] krajské nemocnici a.s., kde mu delirium v rámci syndromu z odnětí bylo diagnostikováno, přesto však v blíže nezjištěné době od [datum] do [datum] požil natolik významné množství přesně nezjištěného druhu alkoholu, že následný náhlý pokles hladiny alkoholu v krvi u něj vyvolal stav toxické psychózy, tedy alkoholové psychotické poruchy, která ovlivnila jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti tak, že nebyl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto ovládat

a v tomto stavu dne [datum] v době kolem 04:30 hodin v [obec a číslo] - [část obce], ul. [ulice] [číslo] ve 2. patře panelového domu, v bytě [číslo] který obýval se svojí družkou, poškozenou [jméno] [jméno] [příjmení], narozenou [datum], vešel s již s v ruce připraveným kuchyňským nožem zn. Twin cuisine o celkové délce 300 mm, délce čepele 160 mm a šířce čepele na různých místech v rozmezí 15 – 30 mm do ložnice, kde poškozená ležela na posteli, a zcela bezdůvodně a neočekávaně ji opakovaně, nejméně desítkrát, bodal do přední i zadní části těla a i přes aktivní obranu poškozené, spočívající v tom, že se snažila nůž zachytit a vytrhnout mu ho z ruky, způsobil jí kromě mnohačetných bodných poranění také řezná poranění v oblasti brudníku, břicha, zad a horních končetin, v důsledku čehož poškozená utrpěla poranění vnitřních orgánů ohrožující život, [anonymizováno 29 slov] a [anonymizována tři slova], kdy nakonec jmenovaný pustil nůž a zanechal ho v jedné z bodných ran v brudníku, odkud ho poškozená vytáhla a zabodila, a protože obžalovaný v dalším napadání nepokračoval, podařilo se jí

vyplazit se z bytu na chodbu domu, kde se snažila přivolat nájemníky sousedních bytů, ale když nikdo neotvíral, sestoupila do přízemí, kde upadla na zem a vyplazila se na ulici před dům, kde volala o pomoc a zde se jí dostalo první pomoci od přivolané hlídky Policie ČR a následně od zdravotníků záchranné služby, kterou byla převezena na urgentní příjem kliniky anesteziologie a resuscitace při Fakultní nemocnici [anonymizováno] [část obce], kde se podrobila akutní operaci, neboť uvedená zranění byla bezprostředně život ohrožující a poškozená by jejich následkem bez poskytnutí akutní a vysoce odborné lékařské péče zemřela, zatímco se po útěku poškozené z bytu obžalovaný [jméno] [příjmení] v bytě zavřel a pravděpodobně stejným nožem si způsobil bodná poranění v oblasti břicha a řezná poranění v oblasti krku, v důsledku čehož na místě upadl do bezvědomí a následně po vstupu policejní hlídky do bytu, byl převezen přivolanou záchrannou službou do [ulice] vojenské nemocnice ve [část obce], kde se podrobil operačnímu výkonu a následně hospitalizaci.

3. Pod bodem II. výroku o vině byl obžalovaný napadeným rozsudkem uznán vinným zločinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. b, c) tr. zákoníku.

4. Toho se podle výroku napadeného rozsudku dopustil tím, že, dne [datum] v blíže nezjištěné době od 10:23 hodin do 13:30 hodin v [obec a číslo] - [část obce], ul. [ulice] [číslo] ve 2. patře panelového domu, v bytě [číslo] kde v té době žil společně se [jméno] [jméno] [příjmení], narozenou [datum], v podnapilém stavu usmrtil fenu rasy německý pinč jménem "Zofie", evidovanou pod č. čipu [číslo], a to tak, že ji uzavřel v automatické myčce nádobí a zřejmě spustil jeden z mycích programů, čímž ji usmrtil a následně se mrtvého těla feny zbavil neznámým způsobem, přičemž není přesně známo, zda zemřela v důsledku popálení, udušení nebo udušení z utopení, nicméně je zřejmé, že před smrtí jí jednáním obžalovaného byla způsobena déle trvající utrpení“.

5. Za tyto trestné činy mu byl napadeným rozsudkem podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání devíti roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

6. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku mu byl rovněž uložen trest propadnutí věci - nože zn. Twin cuisine o celkové délce 300 mm, délce čepele 160 mm a šířce čepele na různých místech v rozmezí 15 – 30 mm.

7. Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku bylo obžalovanému dále uloženo ochranné léčení protialkoholní v ústavní formě.

8. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, se sídlem [adresa], [IČO] škodu ve výši 151.225 Kč.

B. Odvolání obžalovaného

9. Obžalovaný podal proti tomuto rozsudku odvolání ihned po jeho vyhlášení. To písemně odůvodnil prostřednictvím svého zvoleného obhájce Mgr. [jméno] [příjmení].

10. Napadl jím výrok o vině v bodech I. i II. Ohledně bodu I zdůrazňoval, že byl uznán vinným trestným činem opilství, ačkoliv podle odběru krve v nemocnici po činu bylo množství alkoholu v jeho krvi nulové.

11. Podle znaleckého posudku o vyšetření jeho duševního stavu byl v době činu zcela nepříčetný v důsledku tzv. syndromu odnětí. Podle odvolatele soud prvního stupně založil závěr o jeho vině na krkolomné konstrukci, že si svoji nepříčetnost zavinil sám tím, že v předchozí době konzumoval alkohol a poté jej vysadil, což zavinilo následující delirium tremens spojené s nepříčetností. Soud dále konstatoval, podle odvolatele bez jakéhokoliv důkazu, že mu bylo známo, že po úplném vysazení alkoholu se může dostat do stavu nepříčetnosti, neboť syndrom vysazení již několikrát prodělal. Ve skutečnosti však vždy, když do té doby alkohol zcela vysadil, bylo mu špatně, měl strach o život, ale vždy plně vnímal své okolí a nikdy nebyl v nepříčetném

stavu. Nevěděl tedy vůbec, že syndrom odnětí může být spojen se stavem nepřičetnosti. Přestal konzumovat alkohol z dobré vůle a ze snahy splnit slib, který dal poškozené.

12. Odvolatel poukazuje na to, že uvedená situace je zcela obdobná situaci, v níž Krajský soud v Praze jako soud odvolací rozsudkem ze dne 22. února 2017, č. j. 9 To 28/2017-205, jiného obžalovaného podle § 226 písm. d) tr. řádu obžaloby zprostil. V uvedeném případě byl obžalovaný také pod vlivem toxické psychózy, která vznikla vysazením pervitinu po jeho předchozím užívání. Krajský soud v Praze v této věci konstatoval, že obžalovaný nemohl vědět, že stav nepřičetnosti může vzniknout vysazením návykové látky a není tedy trestně odpovědný a obžaloby ze skutku kvalifikovaného soudem prvního stupně jako přečin opilství podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku jej zprostil. Obhajoba je tedy přesvědčena, že je zcela na místě obžalovaného obžaloby zprostit, neboť u něj zcela absentuje subjektivní stránka trestného činu.

13. Ve vztahu k bodu II. výroku o vině namítá, že závěr o jeho vině zde není vůbec založen na provedených důkazech, neboť podle něj nebyl proveden ani jediný důkaz, který by jeho vinu, byť i nepřímo, jakkoliv prokazoval. Prokázáno bylo, že se vrátil domů z procházky se psem, že byl opilý a že nechal otevřené dveře do bytu. Předloženy byly kamerové záznamy z jednoho vchodu do domu, kamerové záznamy z druhého vchodu předloženy nebyly. Svědci vypověděli, že obžalovaný ležel opilý v posteli a o psovi říkal pokaždé něco jiného, že pes utekl, že jej dal do myčky, že jej vyhodil z okna. To vše ovšem byly pouze opilecké bláboly. Vinu neprokazuje ani nálezný psích chlupů ve filtru myčky, neboť v myčce se umývaly i psí misky a pes pravidelně konzumoval zbytky potravy z talířů vložených do myčky. Ve filtru myčky byly nalezeny i lidské vlasy, přesto nikdo netvrdí, že je to důkaz o tom, že do myčky byla vložena lidská hlava. Nebyla nijak vyvrácena obhajoba obžalovaného, že pes utekl otevřenými dveřmi z bytu do domu a poté jedním ze vchodů ven. I pro tento skutek je tudíž třeba obžalovaného obžaloby zprostit. Závěrem tohoto odvolání se navrhuje, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a sám rozhodl, že se obžalovaný zproští obžaloby v plném rozsahu.

14. Odvolání obžalovaného odůvodnila rovněž obhájkyň JUDr. [jméno] [příjmení], PhD., které byla udělena obžalovaným plná moc ve stádiu odvolacího řízení.

15. V úvodu odůvodnění odvolání se zdůrazňuje, že obžalovaný napadá rozsudek v celém rozsahu; ve výroku o vině, trestu a způsobu jeho výkonu, ochranném opatření i náhradě škody, neboť je všechny považuje za vadné. Toto odvolání doplňuje předchozí odvolání zpracované obhájcem Mgr. [jméno] [příjmení].

16. V úvodu se cituje skutková podstata trestného činu opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku, „Kdo se požitím nebo aplikací návykové látky přivede, byť i z nedbalosti, do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustí činu jinak trestného, bude potrestán odnětím svobody na tři léta až deset let.“ Podle názoru obžalovaného došlo ve vztahu k naplnění znaků této skutkové podstaty ze strany soudu prvního stupně k použití nepřipustné analogie v neprospěch pachatele, prostřednictvím které byly objektivní i subjektivní stránka skutkové podstaty nepřipustně dotvořeny (rozšířeny).

17. Ve vztahu k objektivní stránce skutkové podstaty trestného činu opilství se namítá, že obžalovaný návykovou látku nepožil, ani si ji neaplikoval. V této souvislosti se cituje odkaz na komentářovou literaturu: „Oproti předchozí právní úpravě v trestním zákonu je zřejmé, že tento znak lze naplnit toliko aktivním působením návykové látky, nikoli i jinými způsoby. Vzniká tak mezera v zákoně, neboť odpovědnost za trestný čin opilství nevzniká v poměrně snadno představitelných případech, v nichž se pachatel přivede do stavu nepřičetnosti tím, že neužívá předepsané léky atd.“ (srov. [příjmení] 2005, s. 31). Tuto mezeru nelze překlenout analogií, neboť ta by byla v neprospěch pachatele.

18. Obdobně učebnicová literatura uvádí, že se lze do stavu nepřičetnosti v tomto případě uvést pouze, „aplikací či požitím návykové látky, nikoli již na rozdíl od starého trestního zákona také,„

jinak“: V posuzovaném případě nedošlo podle odvolatele k tomu, že by se, „napil“ a následně se v časové a příčinné souvislosti s tím dostal do stavu nepřičetnosti, ve kterém by zaútočil na poškozenou. Naopak odvolatel se v souladu s veškerými doporučeními lékařů snažil abstinovat, přičemž stav duševní poruchy, pro kterou byl obžalovaný v předmětné době nepřičetný, se objevil právě v důsledku abstinenčního stavu obžalovaného. To by se však nyní, podle odvolatele absolutně nelogicky, mělo obrátit v jeho neprospěch, k jeho tíži anebo vině. Už z toho je zřejmé, že výklad skutkové podstaty trestného činu opilství soudem prvního stupně je neudržitelný. Měl si snad obžalovaný, „dát alespoň panáka“ tak, aby k toxické psychóze, resp. uvedení se do stavu nepřičetnosti nedošlo? To podle odvolatele nedává smysl.

19. V odvolání se dále poukazuje na to, že obžalovanému byla tři hodiny po činu naměřena nulová hladina alkoholu v krvi. Dopočet znalců psychiatra a psychologa v doplňku znaleckého posudku, že se, „v době činu mohla pohybovat hladina alkoholu v krvi při zpětném propočtu maximálně mezi 0,36 až 0,6 g tělesné váhy“, nemůže být podle odvolatele relevantní, když objektivní zjištění výšky hladiny alkoholu v krvi spadá do oboru soudního lékařství a lze provést důkaz odborným vyjádřením. Navíc znalec [příjmení] [příjmení] při svém výsledku v hlavním líčení připustil, že, „je možné, že při činu měl obžalovaný už také nulu“. Podle odvolatele nebylo nade vší pochybnost prokázáno, co a zda vůbec v době předcházející činu požil (pil). Obžalovaný uvedl, že, „dne [datum] měl za celý den pouze asi 3 piva, resp. za celý [datum] vypil maximálně 5 piv“. Podle odvolatele měla být proto použita zásada in dubio pro reo se závěrem, že nepožil alkohol tak, že by se tím uvedl do stavu své nepřičetnosti.

20. V další části odvolání se znovu opakuje, že pachatel trestného činu opilství se musí, „zaviněně přivést do stavu nepřičetnosti požitím návykové látky či jinou její aplikací“. Zaviněním musí být pokryty obě tyto skutečnosti (že pachatel požívá či si aplikuje návykovou látku i že se tím kauzálně může přivést do stavu nepřičetnosti), přičemž ve vztahu k oběma z nich postačuje nedbalost nevědomá. Soud prvního stupně si však podle odvolatele vyložil skutkovou podstatu trestného činu opilství vadně. Zkoumáno muselo být zcela opačně zavinění obžalovaného stran toho, že pokud nebude alkohol požívat (bude abstinovat), může se tímto přivést do stavu nepřičetnosti. Obžalovanému se ale nikdy nestalo, a tak nemohl a neměl vědět, že může být důsledkem abstinence od alkoholu (jeho vynecháním/poklesem hladiny alkoholu v krvi) to, že se přivede do stavu toxické psychózy, resp. nepřičetnosti a v tomto napadne poškozenou (že bude důsledkem takto vyvolané psychózy obecně agresivní).

21. Nelze tedy souhlasit se závěry soudu prvního stupně, že obžalovaný byl o účincích alkoholu na jeho psychiku dostatečně poučen a srozuměn s tím, že náhlý prudký pokles hladiny alkoholu v krvi může způsobit delirium tremens v důsledku syndromu odnětí, přičemž tento stav může vyvolat toxickou psychózu, kdy s takovým stavem se obžalovaný již v minulosti opakovaně setkal.

22. V případě trestného činu týrání zvířat má obžalovaný za to, že jeho spáchání nebylo prokázáno nade vší pochybnost. Zde se prakticky opakují argumenty rozvedené v odvolání zpracovaném obhájcem Mgr. [příjmení]. Dodává se, že nebyly opatřeny kamerové záznamy ke všem vchodům do předmětného domu. Pokud jde o zajištěné kamerové záznamy, pak tyto nebyly opatřeny ve vztahu ke všem výše uvedeným vchodům do panelového domu. Podle svědka [příjmení] nemusely kamery zachytit pohyb psa do výšky 20 centimetrů. Odvolatel zdůrazňuje, že se k psům nikdy nechoval násilně. Poškozené sdělil, že psa usmrtil v myčce proto, že byl opilý a chtěl ji nemístně naštvat, ranit. Poškozené sděloval v legraci různé způsoby, jak se psem naložil. I policii sdělil, že ho hodil z balkonu, že je v troubě nebo v lednici. Dále zdůrazňuje, že ač sdělil, že tělo psa je v kontejneru, nebylo tam nalezeno.

23. Proto měl soud ve vztahu k tomuto skutku rozhodnout v souladu se zásadou in dubio pro reo a obžalovaného podle § 226 písm. a) trestního řádu zprostit obžaloby.

24. Pro případ, že by se soud neztotožnil s uvedenou obhajobou obžalovaného, se pak z procesní opatrnosti namítá, že mu byl uložen již na prvý pohled zjevně nepřiměřený, neindividualizovaný a zásadu personality trestu porušující nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání devíti roků. Uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v takto vysoké výměře přitom nebylo podle názoru obžalovaného v napadeném rozsudku ani řádně odůvodněno. V obecné rovině odborná literatura k trestnému činu opilství uvádí, že, „opilství má příliš přísnou sankci, a to na rozdíl od světa“. [ulice] hranice trestní sazby by měla být podstatně nižší tak, aby korespondovala jiným abstraktně ohrožovacím trestným činům – např. na 2 nebo 3 roky.

25. Soud na tomto místě ovšem vůbec nepřihlédl k tomu, že se obžalovaný v rámci soužití s poškozenou [příjmení] snažil vést lepší život a abstinovat. [obec] individualizace trestu znamená, že musí být druh a výměra trestu ukládána s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem vztahujícím se jak k závažnosti trestného činu, tak k možnostem sociální reintegrace pachatele a jeho poměrům. Obžalovaný v minulosti podle své výpovědi a výpovědi jeho bratra, svědka [jméno] [příjmení], řádně pracoval, nemá žádné dluhy ani exekuce. Nebyl typickým, bezdomovcem“. Stále má s přihlédnutím ke svému věku, šanci na to, aby se ve svém životě, „chytil“. Uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody ve výměře devíti let, v kombinaci s ústavním ochranným léčením, mohou však budoucí život, plány a naděje obžalovanému naopak zcela zjevně pokazit.

26. Nadto je obžalovaný velmi nemocný, má, kromě jiného, vážně nemocná játra. Pokud jde o konstatování soudu prvního stupně, že byl soudně trestán, ke třem odsouzením obžalovaného nelze vůbec přihlížet. Posledně uložený trest přitom obžalovaný vykonal již před pěti roky. Obžalovaný nesouhlasí se závěrem znalců, že jeho resocializace je jimi hodnocena minimálně jako problematická, spíše téměř vyloučená. Poukazuje na to, že má kolem sebe spoustu osob, které jej ve vedení řádného života v budoucnu podpoří, tj. přinejmenším jeho partnerka – poškozená [příjmení], a dále jeho bratr, svědek [příjmení] [příjmení].

27. Není přitom pravdou, že by se nechtěl léčit. Mylně, avšak upřímně se domníval, že pro nástup do léčebny potřebuje mít 0 promile. Některé léčebny v době pandemie covid-19 přitom podle jeho informací nové pacienty ani nepřijímaly. Dalším argumentem může být i to, že vysoký trest uložený za opilství nemůže působit preventivně (ani speciálně, ani generálně, ani pozitivně, ani negativně), ale bude chápán mnohem spíše jako odplata. Ve smyslu § 27 trestního zákoníku mělo být při rozhodování o druhu a výměře trestu pro obžalovaného vzato v potaz to, že, ovládací schopnost obžalovaného byla ve vztahu k požití alkoholu podstatnou měrou snížena. Obdobně pak také ve vztahu k trestnému činu týrání zvířat bylo nutno přihlídnout k tomu, že tohoto se měl obžalovaný podle znalců dopustit ve stavu zmenšené přičetnosti. Ani o tom však není v odůvodnění napadeného rozsudku zmínka.

28. Konečně ve vztahu k trestu propadnutí věci mělo být v návaznosti na vše dříve uvedené rozhodnuto o uložení ochranného opatření zabrání věci podle ustanovení § 101 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku (jde o věc, která náleží pachateli, kterého nelze stíhat nebo odsoudit). Obžalovaný je toho názoru, že by v jeho případě postačovalo nanejvýše uložení, „dlouhé podmínky“, tj. trestu odnětí svobody ve výměře tří let s podmíněným odkladem jeho výkonu na pět let, a to v kombinaci s dohledem probačního úředníka, u kterého by se obžalovaný dobrovolně, v pravidelných intervalech testoval na přítomnost alkoholu v krvi spolu s uloženými přiměřenými povinnostmi, zejména povinností podrobit se léčení závislosti na návykových látkách, resp. zdržet se požívání alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek, a spolu s ambulantním ochranným léčením.

29. S rozhodnutím soudu o uložení ochranného léčení v ústavní formě obžalovaný nesouhlasí, pokud jde o formu výkonu tohoto ochranného opatření. Obžalovaný má za to, že v jeho případě by postačovalo uložení ochranného léčení ve formě ambulantní. Obžalovaný se aktuálně nachází ve výkonu vazby. Pokud přitom na tuto naváže ještě výkon trestu nepodmíněného odnětí svobody, kdy bude po celou dobu abstinovat, nebude podle názoru obžalovaného v takovém

případě dán jakýkoli důvod následně nastupovat ochranné léčení ústavní formy; postačovalo by pouze ochranné léčení ve formě ambulantní. Na podporu této argumentace předložila obhajoba odborné vyjádření znalce [příjmení] [jméno] [příjmení].

30. Proto obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a rozhodl ve smyslu dříve uvedeného ve věci sám, anebo aby trestní věc obžalovaného vrátil soudu prvního stupně k jejímu dalšímu projednání a rozhodnutí.

C. Odvolání družky obžalovaného [jméno] [jméno] [příjmení]

31. Rozsudek napadla ve lhůtě podle § 248 odst. 3 tr. řádu i družka obžalovaného [jméno] [jméno] [příjmení]. V písemném podání nadepsaném „Odvolání a stížnost“ ze dne [datum] kritizovala postup vyšetřování v předmětné trestní věci. Poukazovala přitom na to, že kamerové záznamy neukazují obžalovaného odnášejícího v nějaké tašce tělo zmizelého psa, které nebylo nalezeno v kontejnerech ani jinde. Nález psích chlupů ve filtru myčky vysvětluje tím, že filtr nebyl čištěn od zakoupení myčky v roce 2009. V průběhu vyšetřování i hlavního líčení pocítovala odvolatelka ze strany orgánů činných v tomto trestním řízení vůči sobě podjatost. To, že před soudem byla k důkazu čtena její výpověď z přípravného řízení, považuje za porušení zásady ústnosti. Jako zaujaté hodnotí závěry znalců vyšetřujících duševní stav obžalovaného, zejména pokud jde o jejich skeptický postoj k jeho napravitelnosti s tím, že podle ní by měl být vyžádán posudek nový. Má za to, že obžalovaný spáchal útok vůči ní ve stavu totální nepřičetnosti a měl by dostat šanci se vyléčit a napravit. Uložení trest odnětí svobody je podle ní příliš vysoký.

32. Ve veřejném zasedání doplnil odvolání její zmocněnec [příjmení] [jméno] [příjmení], PhD. V doplňku se především odkazuje na argumenty uplatněné oběma obhájci obžalovaného. Soudu prvního stupně vytýká, že opominul osobní, rodinné a majetkové poměry obžalovaného. V tomto ohledu se zmiňuje rodinná anamnéza obžalovaného, kterého rodiče vyhodili z domu, takže se stal bezdomovcem. V důsledku toho občas sáhl po alkoholu a jiných látkách, přičemž na alkoholu se postupně stal závislým. Jeho družka paní [příjmení] mu však poskytla plnou podporu a je ochotná mu ji poskytovat i nadále. V závěrečném návrhu se ztotožnil s návrhem obhajoby.

D. Přezkum odvolání

33. Vrchní soud v Praze přezkoumal z podnětu obou odvolání v souladu s jejich vymezením zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo.

34. Pokud jde o předcházející řízení, neshledal v jeho průběhu žádné zásadní procesní pochybení, které by samo o sobě mělo za následek jeho nezákonnost.

35. Pokud se v odvolání družky obžalovaného [jméno] [jméno] [příjmení] namítalo, že soud prvního stupně neměl přihlížet k její prvotní výpovědi z přípravného řízení ze dne [datum] (č. l. 426-433 spisu), odvolací soud neshledal tuto námitku opodstatněnou. Jak je z obsahu spisu patrné, jmenovaná byla před tímto výsledkem řádně poučena jako poškozená a svědkyně včetně práva odepřít výpověď podle § 100 odst. 2 tr. řádu a výslovně uvedla (viz č. l. 429), že obžalovaný je její bývalý přítel a v současné době (tj. cca 10 dní po útoku obžalovaného na ni) jej již nepovažuje za osobu blízkou. Předseda senátu v hlavním líčení dne [datum] důvodně konstatoval, že výpověď svědkyně se v podstatných bodech odchyluje od její dřívější výpovědi ze dne [datum] a oprávněně pak provedl důkaz přečtením její dřívější výpovědi podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu. K takto provedenému důkazu tak soud prvního stupně mohl v souladu se zákonem přihlídnout a také přihlídl při formování svých skutkových zjištění. V odůvodnění napadeného rozsudku poté přesvědčivě vysvětlil, jak rozdíl mezi prvotní výpovědí svědkyně a její výpovědí z hlavního líčení interpretuje.

36. Vzhledem k tomu, že odvolací senát se neztotožnil s některými skutkovými závěry soudu prvního stupně, doplnil dokazování v průběhu veřejného zasedání o některé důkazy, které nebyly

soudem prvního stupně provedeny, resp. některé důkazy provedl znovu v zájmu zásady ústnosti a přimosti. To mu pak umožnilo, aby po zrušení výroku o vině pod bodem II. mohl na podkladě vlastních skutkových zjištění o vině obžalovaného sám rozhodnout.

Ke skutku pod bodem I. (zvlášť závažný zločin opilství podle § 360 odst. 1. trestního zákoníku)

37. Odvolací námitky obou odvolatelů nezpochybňovaly, že se obžalovaný dne [datum] kolem 04,30 hodin dopustil vůči poškozené [jméno] [jméno] [příjmení] útoku, v jehož průběhu jí zasadil kuchyňským nožem větší počet bodných ran a způsobil jí tak zranění popsaná ve výroku rozsudku, která ji bezprostředně ohrožovala na životě.

38. Odvolací námitky však směřovaly proti závěrům soudu prvního stupně o přičetnosti obžalovaného v době tohoto útoku, které měly vliv i na právní posouzení jeho jednání a závěr o tom, zda je vůbec za toto jednání trestně odpovědný.

39. Odvolací senát však tyto námitky neshledal opodstatněné, neboť se plně ztotožnil se skutkovými závěry soudu prvního stupně ohledně duševního stavu obžalovaného v době spáchání předmětného útoku nožem, i ohledně příčin, které k tomuto stavu obžalovaného vedly. Tomu také odpovídal správný závěr soudu prvního stupně, že obžalovaný se sice dopustil tohoto útoku ve stavu nepřičetnosti, avšak uvedl se do něj vlastním zaviněním.

40. Tomu pak korespondovala i použitá právní kvalifikace jako zvlášť závažného zločinu opilství podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku.

41. Podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku, „Kdo se požitím nebo aplikací návykové látky přivede, byť i z nedbalosti, do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustí činu jinak trestného, bude potrestán odnětím svobody na tři léta až deset let; dopustí-li se však činu jinak trestného, na který zákon stanoví trest mírnější, bude potrestán tímto trestem mírnějším.“

42. Tato skutková podstata je návratem ke starší koncepci tzv. Rauschdeliktu (§ 186 trestního zákona z roku 1950). Jde tak o zvláštní samostatnou skutkovou podstatu, která dopadá na situace, kdy se pachatel zaviněně přivede do stavu nepřičetnosti, v němž spáchá čin, který, pokud by při jeho spáchání nebyl nepřičetný, by byl trestným činem. Protože ve vztahu k tomuto následnému jednání absentuje zavinění pachatele, označuje se za „čin jinak trestný“ (tzv. kvazidelikt). Kvazidelikt zde vystupuje jako objektivní podmínka trestnosti pachatele. Zkoumat je ale nutno i jeho subjektivní stránku, neboť ta může být určující pro to, zda bude trest ukládán v sazbě od tří do deseti let odnětí svobody nebo v sazbě mírnější (viz § 360 odst. 1 tr. zákoníku). Vzhledem k absenci přičetnosti pachatele je nutno usuzovat na subjektivní stránku kvazideliktu podle vnějších aspektů jednání pachatele. Skutečné zavinění se proto vztahuje jen na přivedení se pachatele do stavu nepřičetnosti, nikoli na následek.

43. Se závěrem soudu prvního stupně, že jednání obžalovaného, jehož se dopustil ve stavu nepřičetnosti (tzv. kvazidelikt), vykazovalo znaky pokusu trestného činu vraždy podle § 21 odst. 1, § 140 odst. 1 tr. zákoníku, odvolatelé nepolemizovali.

44. Nesouhlasili však s jeho závěrem, že obžalovaný si stav nepřičetnosti způsobil zaviněně - úmyslně (viz právní věta u skutku I. a odstavce 45 odůvodnění napadeného rozsudku). Z argumentace v odůvodnění napadeného rozsudku lze dovodit, že se jednalo o úmysl nepřímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, tj. že obžalovaný věděl, že se požitím alkoholu může uvést do stavu nepřičetnosti a pro takový případ s tím byl srozuměn. Soud prvního stupně založil tento závěr na obsahu znaleckého posudku o vyšetření duševního stavu obžalovaného vypracovaného znalci doc. MUDr. [jméno] [příjmení] a prof. PhDr. [jméno] [příjmení], PhD., a stvrzeného při výslechu znalců v hlavním líčení. Ten soud prvního stupně velmi podrobně reprodukuje na str. 22 - 25 odůvodnění rozsudku.

45. Odvolací soud na tyto pasáže odůvodnění napadeného rozsudku odkazuje a jen pro přehlednost shrnuje jeho stěžejní závěry. Schopnosti obžalovaného rozpoznat protiprávnost svého činu pro společnost a ovládat své jednání byly v době páčání útoku na poškozenou zcela vymizelé vlivem alkoholové psychotické poruchy – toxické psychózy. Jejím primárním zdrojem bylo dlouhodobé nadměrné požívání alkoholu obžalovaným při absolutním nerespektování svého zdravotního stavu a doporučení lékařů. Nejednalo se u něj o opilost patickou. Obžalovaný měl z předchozí doby bohatou zkušenost s vlivem alkoholu na své jednání i chování, včetně zkušeností s toxickou psychózou. Byl přitom opakovaně poučen lékaři o nutnosti trvalé abstinence od alkoholu. Schopnost obžalovaného odolat požití alkoholu byla snížena podstatnou měrou, nebyla však vymizelá.

46. Alkoholová psychóza vzniká u osob těžce závislých na alkoholu buď při větším alkoholovém excessu nebo při náhlém vysazení alkoholu, když jeho hladina poklesne pod určitou hodnotu, přičemž alkohol při vysokém stupni závislosti obžalovaného je již zabudován v metabolismu buňky a dochází k odvykávacímu stavu s rozvojem psychotického stavu. Znalci přitom s oporou zdravotní dokumentace obžalovaného, kterou měli při zpracování posudku k dispozici, konstatovali, že obžalovaný měl s toxickou psychózou vlastní bohatou zkušenost. Ta u něj jen za dobu soužití s poškozenou nastala opakovaně a obžalovaný se pod jejím vlivem dopustil jednání, jež mělo za následek konflikty s poškozenou, které někdy vyústily v hádku, jindy ve fyzické útoky na poškozenou menší intenzity, jindy k demolici jejích věcí často značné hodnoty. I když přesnou hladinu alkoholu v době těchto incidentů nikdo neměřil, je zřejmé, že to bylo v různé fázi opilosti obžalovaného. Obžalovaný jako osoba s dlouholetou zkušeností nadměrného požívání alkoholu, zahrnující i delirantní stavy, a jako absolvent četných ústavních protialkoholních léčeb byl mnohokrát poučen, že jedinou, „bezpečnou“ cestou k vystřízlivění (a eliminaci rizika nástupu toxické psychózy) je kontrolovaná detoxifikace pod lékařským dohledem s průběžným podáváním příslušných medikamentů následovaná ústavní léčbou a trvalou abstinencí.

47. I v době předcházející skutku ad I. výroku o vině se octl obžalovaný v situaci, kdy se měl tímto doporučením řídit, ale přestože ho k tomu svědci - jeho bratr [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] přemlouvali, záměrně absolvoval jen prvotní ošetření, ale ústavní léčbu v [obec] nad Ohří ani kontrolovanou detoxikaci nenastoupil. Nástup toxické psychózy tedy nebyl skutečností, kterou by obžalovaný nemohl předpokládat, byla pro obžalovaného v podstatě obvyklým následkem nadměrného požívání alkoholu (kterého se zaviněně dopustil). To, že k jejímu nástupu došlo s větším časovým odstupem než obvykle, je stále zahrnuto zaviněním obžalovaného ve formě nepřímého úmyslu (§ 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku) a její vznik je v přímé příčinné souvislosti s posledním alkoholovým excessem obžalovaného.

48. Poukaz na rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 9 To 28/2017-205 není případný, neboť zavinění pachatele ve vztahu k uvedení se do stavu nepřičetnosti je nutno posuzovat individuálně a konkrétní skutečnosti charakterizující zavinění obžalovaného [příjmení] byly odlišné.

49. Soud prvního stupně proto důvodně dospěl k závěru, že obžalovaný naplnil objektivní i subjektivní stránku skutkové podstaty zločinu opilství podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku.

Ke skutku pod bodem II. (zločin týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku

50. Důkazní situaci ohledně tohoto skutku odvolací soud, na rozdíl od soudu prvního stupně, neshledával jednoznačnou. Soud prvního stupně opřel závěr o vině obžalovaného tímto skutkem (viz str. 32 odůvodnění napadeného rozsudku

- o výpověď poškozené [jméno] [jméno] [příjmení], které obžalovaný sdělil, že, „psa zabil tak, že ho dal do myčky a vyhodil ho do kontejneru“

- takové jednání odpovídá vzorci jednání obžalovaného v opilosti, kdy bývá agresivní (v tomto stavu například zničil notebook poškozené upečením v troubě), přičemž právě v ničení věcí byl obžalovaný, „inovativní“.

51. Zmíněnou výpověď poškozené, ani argument o vzorci jednání obžalovaného v opilosti nelze považovat za přímý důkaz usmrcení psa v myčce. Konstantní judikatura se shoduje v tom, že nepřímé důkazy obecně mají sloužit především k doplnění důkazů přímých. Připouští ale i možnost prokázání viny výhradně důkazy nepřímými, ovšem za podmínky, že vzájemně propojený, nepřerušovaný, resp. uzavřený řetězec těchto důkazů jinou alternativu než vinu nepřipouští (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne [datum], sp. zn. IV. ÚS 1098/15, body 42. a 43.). Tento požadavek ale argumentace soudu prvního stupně nesplňuje.

52. Na většinu námitek uplatněných obžalovaným v hlavním líčení ve vztahu ke skutku pod bodem II. odůvodnění napadeného rozsudku nereaguje, přičemž v jejich světle takový závěr vzbuzuje zásadní pochybnosti.

53. Odvolací soud, pokud chtěl zvážit možnost změny napadeného rozsudku ohledně skutku ad II. vlastním rozsudkem, musel ve shodě s ustanovením § 259 odst. 3 tr. řádu některé pro skutkové zjištění podstatné důkazy provedené v hlavním líčení provést ve veřejném zasedání znovu (výslech obžalovaného, výslech poškozené [jméno] [jméno] [příjmení], přečtení úředního záznamu o prohledání kontejnerů policií č. l. 605, protokolu o ohledání místa činu č. l. 608, přečtení odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky, č. l. 609) a dále provést některé nové důkazy, které v hlavním líčení provedeny nebyly (promítnutí kamerových záznamů z domu ve Famfulíkově ulici [číslo]).

54. Na podkladě takto doplněného dokazování dospěl odvolací soud k odlišným skutkovým zjištěním, než soud prvního stupně. Především šlo o zjištění, že tělo zmizelé feny [jméno] nebylo bezprostředně po činu nalezeno v kontejnerech prohledaných policejní hlídkou, která se dostavila na místo vyšetřit předmětný incident. Mezi předloženými kamerovými záznamy nebyl záznam, který by po dvojím zachyceném venčení psa zachycoval obžalovaného vycházejícího z domu s nějakou taškou nebo předmětem, který by mohl ukrývat tělo mrtvého psa.

55. Z výpovědi obžalovaného i poškozené vyplynulo, že v době jejího návratu do bytu byl již podnapilý, s poškozenou se dostal do hádky a nebylo možno vyloučit, že ji chtěl zprávou o smrti psa zranit. Přitom ale způsob usmrcení popisoval postupně odlišně, podle poškozené, „blábolil“. Podle výpovědi poškozené v době jejího příchodu byly vstupní dveře do bytu otevřené, přičemž technicky nebylo vyloučeno, aby pes opustil dům, aniž by jej kamery zaznamenaly.

56. Myčka byla cca dvě hodiny po nahlášení incidentu ohledána policejními orgány, byla téměř plná nádobí. V myčce nebyly nalezeny biologické stopy (krev, exkrementy) ani větší počet zvířecích chlupů. Ty byly sice expertizou zjištěny v malém množství ve filtru myčky spolu s lidskými vlasy, ale nebylo možno vyloučit, že šlo o nález odpovídající předchozím používáním myčky domácností s přítomností více psů.

57. Úder udělený obžalovaným do zadní části těla psovi, kterého při návratu z venčení obžalovaný držel v náručí u výtahu, zachycený na kamerovém záznamu, lze podle odvolacího soudu vykládat jako způsob pokárání psa, nikoli jako zjevný projev zvýšené agrese.

58. Tyto odlišné skutkové závěry odvolacího soudu jej vedly k závěru, že usmrcení psa způsobem popsáním v bodě II. žalobního návrhu, nebylo jednoznačně prokázáno, naopak přetrvávají zásadní pochybnosti, že se žalovaný skutek ad II. stal.

E. Rozhodnutí odvolacího soudu

59. Na podkladě shora uvedených závěrů proto odvolací soud z podnětu obou odvolání napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. c), odst. 2 trestního řádu částečně zrušil, a to ve výroku o vině pod bodem II., jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem týrání zvířat podle §

302 odst. 1, odst. 3 písm. b), c) trestního zákoníku. Dále zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a ve výroku o uložení ochranného léčení, neboť oba měly alespoň částečně ve výroku o vině pod bodem II. podklad.

60. Podle § 259 odst. 3 písm. a) trestního řádu pak odvolací soud sám znovu rozhodl tak, že obžalovanému uložil za zvlášť závažný zločin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek nezměněn, trest odnětí svobody podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku v trvání 5 (pěti) let, pro jehož výkon ho podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.

61. Trest byl obžalovanému ukládán nově jen za zvlášť závažný zločin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku, tedy nikoli jako trest úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku, jako tomu bylo v napadeném rozsudku.

62. V souladu s ustanovením § 39 odst. 1 tr. zákoníku přihlédl odvolací soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry především k povaze a závažnosti činu spáchaného obžalovaným. Závažnost činu byl zvyšována hrozícím následkem, kterým bylo bezprostřední ohrožení života poškozené [příjmení], který nenastal jen díky rychlému přivolání kvalifikované pomoci, k čemuž významně přispěla sama poškozená tím, že dokázala, ač těžce zraněná, z bytu uprchnout.

63. Nebylo možno přehlížet, že obžalovaný se útoku vůči poškozené dopustil ve stavu nepřičetnosti, kdy nebyl schopen rozpoznat protiprávnost svého činu pro společnost a své jednání ovládat. Další okolnosti charakterizující závažnost jeho jednání (např. fakt, že poškozené zasadil hned 10 bodných ran, to, že poškozená mu pro útok nedala nejmenší záminku, naopak o něj dlouhodobě pečovala, snažila se ho vést k abstinenci a odpustila mu četné verbální i fyzické útoky, jakož i škody, které způsobil na jejím majetku) proto bylo nutno hodnotit ve světle duševního stavu obžalovaného v době činu rezervovaně.

64. odvolací soud vzal dále v úvahu i další kritéria uvedená v § 39 odst. 1 tr. zákoníku. Negativně vyznívalo hodnocení zavinění obžalovaného ve vztahu k uvedení se do stavu nepřičetnosti, které soud prvního stupně hodnotil důvodně jako zaviněné (ve výroku rozsudku se uvádí, že úmyslně, z kontextu plyne, že obžalovaný věděl, že v důsledku nadměrného požití alkoholu se může uvést do stavu nepřičetnosti a pro takový případ s tím byl srozuměn, šlo tedy o zavinění ve formě nepřímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. V tomto směru ovšem míru zavinění obžalovaného zvyšuje fakt, že k navození tohoto stavu přispěl mnohaletou nadměrnou konzumací alkoholu a setrvalým ignorováním doporučení abstinovat a léčit se, přestože měl opakovanou zkušenost s tím, že ve stavu toxické psychózy, které si navodil mnohokrát, se dopouští sobě i okolí nebezpečného a škodlivého jednání, které není s to kontrolovat. V tomto světle vyznívá negativně i hodnocení osoby obžalovaného, stejně jako jeho nekritický postoj k předmětnému jednání, přetrvávající podceňování závažnosti jeho závislosti na alkoholu a cestě k vlastní nápravě – viz jeho názor, že by u něj mělo postačovat protialkoholní léčení v ambulantní formě (zcela v rozporu se závěry znaleců vyšetřujících jeho duševní stav).

65. V průběhu veřejného zasedání se v odvolání družky obžalovaného argumentovalo i neutěšeným dětstvím obžalovaného. Podle názoru odvolacího soudu ale nešlo o tak závažné okolnosti, aby naplňovaly znaky polehčující okolnosti podle § 41 písm. e) tr. zákoníku (spáchal čin pod vlivem tíživých osobních nebo rodinných poměrů).

66. Konečně odvolací soud přihlédl významnou měrou při rozhodování o výměře ukládaného trestu k aktuálnímu stanovisku poškozené [jméno] [jméno] [příjmení]. Ta obžalovanému jeho útok odpustila, v průběhu vyšetřování s výjimkou jeho úvodu jej podporovala, vzdala se nároku na náhradu škody, financovala jeho obhajobu, před soudem opakovaně přesvědčivě prezentovala ochotu obnovit soužití s obžalovaným a podílet se na jeho úspěšné resocializaci. Jak plyne z jejího odvolání, považuje uložený trest za nepřiměřeně přísný a zjevně by jej považovala i za vlastní újmu.

67. Ukládaný trest má podle nauky chránit společnost před pachatelem trestné činnosti, zabránit jim v jejím pokračování (opakování), působit výchovně na pachatele i celou společnost. Podle názoru odvolacího soudu má uložený trest do určité míry i satisfakční funkci spočívající v zadostiučinění pro toho, kdo byl protiprávním chováním pachatele poškozen. Při ukládání trestních sankcí se má přihlídnout i k právem chráněným zájmům osob poškozených trestným činem (§ 39 odst. 3 tr. zákoníku).

68. Naukou i soudní praxí zastávaná zásada personalit sankce vyžaduje, aby trestní sankce postihovala pokud možno pouze pachatele samotného a negativní dopad na jeho okolí (zejména jeho rodinu) by měl být pokud možno co nejmenší. [obec] individualizace sankcí pak reprezentuje požadavek, aby uložená sankce zohledňovala všechny konkrétní okolnosti spáchaného trestného činu, možnosti sociální reintegrace pachatele a v neposlední řadě představovala i adekvátní satisfakci pro poškozené.

69. Po zvážení všech shora uvedených skutečností dospěl odvolací soud k závěru, že v rámci trestní sazby ustanovení § 360 odst. 1 tr. zákoníku (tři až deset let odnětí svobody) se jako adekvátní jeví trest pod její polovinou v trvání pěti roků. V souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro jeho výkon zařazen do věznice s ostrahou.

70. Odvolací soud přitom vzal v potaz i to, že významnou úlohu při resocializaci obžalovaného by mělo sehrát ochranné protialkoholní léčení. To mu proto podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku uložil shodně jako v původním rozsudku v ústavní formě, což odpovídalo závěru znalců vyšetřujících duševní stav obžalovaného o prokazatelně velmi pokročilé závislosti obžalovaného na alkoholu. Pokud jde o návrh obhajoby, podpořený obhajobou předloženým odborným vyjádřením znalce [příjmení] [jméno] [příjmení], že by obžalovaný započal s výkonem ochranného léčení již v průběhu výkonu trestu odnětí svobody, odvolací soud to nepovažuje za vyloučené, nicméně kapacitní možnosti odpovídajících zařízení, jimiž [ulice] služba disponuje, jsou omezené.

71. Odvolací soud zrušil také výrok o uložení trestu propadnutí kuchyňského nože, jímž obžalovaný poškozenou napadl, a nově jej nevyslovil. Pro uložení této sankce především chyběla podmínka, že jde o věc náležející pachateli (§ 70 odst. 3 tr. zákoníku), neboť nůž byl výhradním majetkem poškozené. [příjmení] to bránila uložení takového trestu i konstantní judikatura - viz např. [číslo] Sb. rozh. trest. -, Je v rozporu s účelem trestu propadnutí věci podle § 55 tr. zák., (nyní § 70 odst. 1 tr. zákoníku), pokud soud uloží trest propadnutí věci, např. běžné kuchyňské pomůcky, která pouze v důsledku náhodných okolností byla použita ke spáchání úmyslného trestného činu proti životu a zdraví“.

72. Výrok, jímž bylo podle § 228 odst. 1 tr. řádu rozhodnuto o povinnosti obžalovaného nahradit škodu poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky zůstal nedotčen, neboť měl podklad výhradně ve výroku o vině pod bodem I., který odvolacím soudem zrušen nebyl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Lze proti němu podat dovolání. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení opisu písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pak pro nesprávnost výroku, který se jej bezprostředně dotýká. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Důvody, pro které lze dovolání podat, jsou uvedeny v § 265b trestního řádu, nutný obsah dovolání je uveden v § 265f trestního řádu.

Praha 9. února 2022

JUDr. Robert Fremr
předseda senátu